

Şevval-Zilhicce 1447

Tevhid

ÇOCUK

5 vahyin aydınlığında çocuk olmak

Nisan-Mayıs '26 | YIL: 6 | SAYI: 33 | FİYAT: 120₺

BAYRAM YOLUNDA BİR NASIHAT

Ücretsiz ilaç ve
sağlık hizmeti

ECİR KAPISI GAZZE' DE *ücretsiz ilaç ve sağlık hizmeti* SUNMAYA DEVAM EDİYOR

Gazze'de, İsrail'in katliamları başladığı ilk andan itibaren; gıda, barınma, kıyafet, eğitim ve altyapı çalışmaları başta olmak üzere bölge halkının temel ihtiyaçlarını karşılamak adına seferber olduk.

Bu çalışmalarımızın en önemli ayağını ise sağlık alanında kurduğumuz tam teşekküllü sağlık ocakları, ücretsiz muayene imkanları ve ilaç destekleri oluşturuyor.

Halihazırda üç farklı noktada ücretsiz ilaç ve sağlık hizmeti sunmaya devam etmekteyiz. Gerçekleştirdiğimiz bu hizmet Al Jazeera kanalınca haberleştirildi.

Tevhid ÇOCUK

5 vahyin aydınlığında çocuk olmak

Nisan-Mayıs 26 | YIL:6 | SAYI: 33 | FİYAT: 120₺

İmtiyaz Sahibi
Hamza ÖZTÜRK

Yazı İşleri Müdürü
Abdullah Demir

Yayın Türü
Yaygın Süreli

Reklam ve Abonelik
www.tevhiddergisi.org
tevhiddergisi@gmail.com
0 (545) 762 15 15

Adres

Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Yazışma Adresi

Hamza ÖZTÜRK
Güneşli Mah. 1332. Sok. No:1 34212
Bağcılar/İSTANBUL

Basım

İmak Ofset, 45523
Akçaburgaz Mah. 137. Sok. No. 12
Esenyurt/İSTANBUL 0 212 656 49 97

Dergi içerisinde yer alan yazılardan ilgili yazar mesuldür.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Satış Noktaları: Tevhid Kitabevi

İstanbul: Güneşli Mah. 1332. Sok. No. 1 34212
Bağcılar/İSTANBUL 0 545 762 15 15

Bursa: Bağlarbaşı Mah. 1. Hürriyet Cad. 1. Sedir Sok.
No. 1 16160 Osmangazi/BURSA 0 543 225 50 46

İnegöl: Sinanbey Mah. Baykut Sok. No. 1 16400
İnegöl/BURSA 0 543 225 50 16

Ankara: Piyade Mah. İstasyon Cad. No. 190
06794 Etimesgut/ANKARA 0 543 225 50 48

Konya: Mengene Mah. Büyük Kumköprü Cad. No.
78/A 42020 Karatay/KONYA 0 543 225 50 49

Diyarbakır: Fırat Mah. 500. Sok. Taşkiran 2 sitesi
D blok altı 21070 Kayapınar/DİYARBAKIR
0 543 225 50 43

Van: Vali Mithatbey Mah. Koçibey Cad. Armoni İş Mer.
No. 14/D 65100 İpekyolu/VAN 0 543 225 50 45

Kırkkale: Yenişehir Mah. Özbek Saran Sok. No. 3/A
71450 Yahşihan/Kırkkale 0 536 391 76 60

Adana: Reşatbey Mah. 62008. Sok. No. 10 İşyeri-2
01120 Seyhan/ADANA 0 555 655 00 70

Şanlıurfa: Paşabağı Mah. Zafer Cad. Aydınlık
A Blok No. 42 C. 63040 Haliliye/Şanlıurfa
0 544 978 00 63

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve
Berakatuhu Sevgili Tevhid Çocuk Okurları,

Yeni sayımızda neler var neler!

Hayati Dede bu sefer torununun yanında,
dürüstlük deyince hangi sahabi gelir aklına.
Aynen öyle Ka'b bin Malik'i anlatıyor bu sayıda.

Etimoloji köşesinde gayb kelimesine yolculuk
yapıyoruz ve bu kelimenin içinde kayboluyoruz.
Peki doğru yolu nasıl buluyoruz?
Bunun için Kur'ân'a başvuruyoruz...

Sabahları uyanamayan uykucular burada mı?
Erken kalkmanıza yardımcı olacak mükemmel bir
bilgi var sağlık köşemizde.

Havalar ısındı piknikler başladı. Pikniğe kaplumbağa
kurabiyelerinde gitmek istemez misin?
Tarif minik eller sayfasında seni bekliyor...

Gelecek sayımızda görüşmek üzere, Allah'a (cc)
emanet olunuz arkadaşlaaar!

editör

İÇİMDE NELER VARDI?

Postacı Karga

4

Gerçek Süper Kahramanlar

6

Etimoloji

10

Hayvanlar Âlemi

14

Sağlık

16

18

Rabbimizi Tanıyoruz

20

Astro Tevhid

22

Masalçı Bulut

26

PsikoTevhid Çocuk

28 Gezegenimiz Dünya

31 Sayfa Senin

32 Bilim Adamları

Minik Eller Mutfakta 34

Misafirimiz Var 36

Sticker Sudoku 39

Efsane Değil Sahabe 40

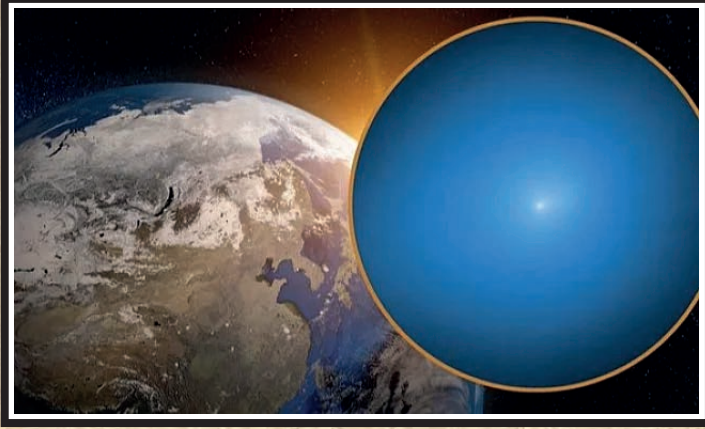
Tekno Güncel 42

Cevap Anahtarı 44

POSTACI KARGA

Güneş Sistemi'nin Ucundaki Görünmez Misafir: Tenis Topu Kadar Ama Dünya Kadar Ağır!

Selamun aleykum, Gagamda yine yerinde duramayan, tüyleri diken diken eden bir havadisle geldim. Hemen tünediğiniz daldan dikleşin; meğer bizim mahallenin, yani Güneş Sistemi'nin en kuytu köşesinde, Kuiper Kuşağı'nın ötesinde "Gezegen 9" diye aradığımız o gizemli komşu, aslında bir gezegen değil de bir İksel Kara Delik olabilirmiş!

Düşünsenize, bir tenis topu boyutunda ama kütlesi Dünya'nın tam on katı! Işığı

bile yuttuğu için kimse "Cee!" diyemiyor ama etrafındaki buzlu gök cisimlerini o devasa kütleçekimiyle bir oraya bir buraya savurup orbital rotalarını bozuyor. Bilim insanları bu görünmez singülarite (tekillik) karşısında şaşkın; biz kargalar ise "Yukarıda neler dönüyor?" diye meraklıyız. Aman diyeyim, gece uçuşlarında rotanızı o tarafa kırmayın, bu ufaklık kanat ayarınızı bozmasın.

Gökten Yağan Bereket: Kanatlarımın Altında Kıtaları Aşan Bir İyilik Köprüsü!

Bakin size ne diyeceğim; biz kargalar rızkımızı ararken çok yer gezeriz ama bu sefer gördüğüm manzara bambaşka. Ecir Kapısı Derneği denilen o koca yürekli ekip, Ramazan'ın bereketini sadece bir tas çorba değil, bir insan onuru meselesi haline getirmiş. Türkiye'nin mahallelerinden havalanıp Gazze'nin yaralı sokaklarına, Suriye'nin tozlu kamplarına, Afganistan'ın dağlarına ve Afrika'nın güneşten kavrulmuş topraklarına kadar uzanan devasa bir sosyal lojistik ağı kurmuşlar! Mevzu sadece mideyi doyurmak değil, bir nevi "kalp tamiri." Hayırseverlerin

bağışlarını birer umut molekülü gibi alıp tam ihtiyaç duyulan koordinatlara, yani yetimlerin ve mazlumların sofrasına ulaştırıyorlar. Bu öyle bir iyilik ekosistemi ki, bir tarafta verilen bir lokma, öbür tarafta bir hanenin yarınlarına bakış açısını değiştiriyor. Ben yukarıdan bakınca gördüm; kurulan bu güvenli köprü sayesinde dualar gökyüzüne, yardımlar ise en ücra köşelere ulaşıyor. Sizin anlayacağınız, bu Ramazan'da bereket sadece sofralara değil, tüm dünyaya kanat açmış durumda!

Vücutunuzun Gizli Otobanı Keşfedildi: Meğer İçimizde Sıvı Dolu Bir Şehir Varmış!

Bu sefer kanatlarımda gökyüzünden değil, "insan" bünyesinin derinliklerinden süzülen, gagamı hayretle açık bırakan bir havadis var. Hazır mısınız? Meğer vücudunuzda yıllardır kimsenin fark etmediği, gizli saklı bir "yol geçen hanı" varmış: İnterstisyum!

Bilim insanları, dokularınızın arasında öylece duran boşlukların aslında içi sıvı dolu, devasa bir ağ yapısı olduğunu keşfetti. Eskiden buralara sadece "hücre arası dolgu" deyip geçerlerdi ama meğer bu yapı, vücudun en büyük organlarından biriymiş! Bu mikroskobik kanallar, cildinizin altından tutun da damarlarınızın çevresine kadar her yeri bir örümcek ağı gibi sarıyor.

İşin asıl kafa karıştıran kısmı ise şu: Bu sıvı dolu boşluklar, vücudun içinde bir nevi "şok emici" görevi görerek organlarınızı koruyormuş. Ama dikkat! Bu yollar aynı zamanda metastaz yapan hücrelerin de gizli otobanı haline gelebilirmiş. Yani o minicik interstisyel sıvılar, hem koruyucu bir kalkan hem de biyolojik bir bilgi taşıyıcısı. Valla biz kargalar bile tüylerimizin altındaki bu karmaşık mekanizmaya şapka çıkardık. Aman sağlığınıza dikkat edin, bu iç kanalları tıkamayın ki benim gibi gürbüz uçun.

Dijital Semada Bilgi Fırtınası: 'Bizim Dünyamız' Bilgiyi Ödülle Taçlandırdı!

Valla ben yukarıdan süzülürken gördüm; bu kanal Ramazan'ı sadece beklemekle değil, tam bir entelektüel antrenman sahasına çevirerek geçirmiş. Hani biz kargalar en parlak cevizi kapmak için strateji yaparız ya, buradaki dostlar da en taze hadis ve sünnet bilgilerini kapmak için yarışmışlar.

Mevzu sadece kuru bir bilgi paylaşımı da değil; tam bir kognitif şölen! Ramazan boyunca düzenlenen yarışmalarla hem zihinler tazelenmiş hem de o güzelim sünnetler hayatın içine birer pozitif alışkanlık olarak serpilmiş. İşin en tatlı kısmı ise, bu bilgi maratonunun sonunda dağıtılan ödüller! Bilgiyi heyecanla, yarışı samimiyetle harmanlayıp ortaya muazzam bir öğrenme ekosistemi çıkarmışlar. Anlayacağınız, "Bizim Dünyamız" kanalında bu ay hem kalpler dolmuş hem de zihinler bayram etmiş.

Postacı Karga'nın Notu: Bilgi paylaştıkça çoğalır derler ya, bu kanal resmen bunun canlı simülasyonunu yapmış. Eğer senin de gagamda bu yarışmalardan kalan bir ödül veya aklında taze bir hadis varsa, getir de beraber tünediğimiz daldan mahalleye duyuralım!

GERÇEK SÜPER

KAHRAMANLAR

BEYZA BAŞER
Yazar
ZÜLEYHA ŞAVĞA
Çizer

DOĞRULUĞUN SONU CENNETTİR

İlkbaharın sonlarına doğruydum. Dışarıda çiseleyen yağmur, ağaçlardaki yeni tomurcukları suluyordu. Hafif aralık pencereden içeri giren rüzgâr perdeleri usulca kıpırdatıyordu.

Az önce arkadaşlarımla oynadığımız oyun yağmur yüzünden yarım kalmış, hepimiz evlerimize dönmüştük. Yağmuru çok sevsem de yarım kalan oyun içimi biraz burkmuştu. Ama asıl canımı sıkan şey oyun sırasında yaşadığımız olaydı.

Yağmurun sesi camda minik parmaklar gibi tık tık ediyordu. Odanın içi ıslak toprak kokusuyla dolmuştu. Dizlerimi karnıma çekmiş, az önce olanları tekrar tekrar düşünüyorum, olayların zihnimde canlanmasıyla sanki o âna geri dönüyordum.

Oyun esnasında top çitin üzerinden aşmış, komşunun bahçesindeki saksılardan birini devirmişti. Bahçeye topu almaya gittiğimde pencereden seslenen Ayşe Teyze, "Hasan, topu sen mi attın oğlum? Çiçek toprağa saçılmış, saksı da kırılmış biraz dikkatli oynayın lütfen!" dedi.

O an hissettiğim utanç ve mahcubiyet beni ele geçirmiş ve tüm bedenim titremeye, yüzüm yanmaya başlamıştı. Bir anlık gafletle, "Ben atmadım Ayşe Teyze, sadece topu almaya ben geldim o kadar. Ama arkadaşlarıma söylerim, daha dikkatli olurlar. Kusura bakma, onlar adına senden özür dilerim..." diyerek oradan hızla uzaklaştım. Hava sıcak değildi ancak stresten terlemiş, nefes nefese kalmıştım. Biraz daha oyuna devam ettikten sonra yağmurla birlikte evlerimize dağılmıştık.

Söylediğimin yalan olduğunu ve içimi fazlaca rahatsız ettiğini o an fark etmesem de çok büyük bir suçluluk duygusu içimi sarmalamış, huzursuzluğum artmıştı. Yağmur şiddetlenmiş, pencereden gelen sesler artmaya başlamıştı ama içimdeki uyarıcı ses, yağmur sesini bastıracak cinstendi.

Tam o sırada kapı tıklatıldı.

“Akşam çayına geliyorsun değil mi?” dedi dedem gülümseyerek. “Bu haftanın sahabeti hazır.”

Salonda lambanın yumuşak ışığı yanıyor, dışarıda yağmur, çay ve kurabiye ile birleşen dedemin yumuşak sesi kalbimi ferahlatıyordu.

“Bu haftanın süper kahramanı, yıldızı ve örneği Kâ’b bin Mâlik.

Süper kahramanımızın pelerini, yani en güzel ve önemli özelliği doğru bir kişi olması ve bu özelliğine/gücüne hayatı boyunca sahip çıkmasıydı.” dedi dedem ve devam etti:

“Tebuk Gazvesine çıkılacaktı. Canımız Peygamberimiz (sav) bu uzun ve zorlu yolculuk için tüm Müslimlerin hazırlık yapmasını emretti. Yaşlılar, çocuklar ve münafık olanlar dışında herkes bu gazveye gitmeye hazırды. Ka’b bin Mâlik gençti, sağlıklıydı. Gitmemesi için hiçbir engel yoktu, ancak hazırlanmayı sürekli erteliyor ve Müslimlere yetişebileceğini düşünüyordu...”

Ama hazırlığını erteledi. ‘Yarın hazırlarım.’ dedi. Ertesi gün yine aynı şeyi söyledi. Sonra bir gün daha... Derken ordu yola çıktı, o ise geride kaldı.

Peygamberimiz (sav) seferden döndüğünde, katılmayan bazı kişiler bahaneler uydurdu. Yalan söylediler, bunlar münafık olan hasta kalpli insanlardı.

Ka’b bin Mâlik de Peygamberimizin karşısına çıktı. O da istese bir bahane bulabilirdi. Ama bunu yapmadı bunun yerine Canımız Peygamberimize, ‘Ey Allah’ın Elçisi, eğer senden başkası olsaydı kendimi savunacak söz bulurdum. Ama sana yalan söyleyemem. Ben tembellik ettim, bu sebeple seninle gazveye geledim.’ dedi, doğruyu söyledi.

Bu söz onu hemen rahatlatmadı. Bir süre insanlar onunla konuşmadı. Çok üzüldü, çok yalnız kaldı. Ama yine de ‘Keşke yalan söyleseydim!’ demedi. Sözünden dönmedi.

Sonra Allah (cc) onun samimi pişmanlığını kabul etti. Onun doğruluğu Kur’ân’da övüldü.” Ve Ka’b bin Malik ömrü boyunca doğruluktan ayrılmadı...”

Dedem sustu. Yağmurun sesi yeniden duyuldu.

“Biliyor musun,” dedi bana bakarak, “Bazen doğruyu söylemek insanı zor bir yoldan geçirir. Ama o yolun sonu aydınlıktır. Yalan ise önce kolay görünür, sonra kalbi karartır.

Yalan kişiyi kötülüğe, kötülük de cehenneme götürür. Doğruluk ise kişiyi iyiliğe, iyilik de cennete götürür...”

Kalbim sıkışmış, gözlerim dolmuştu ve bir kez daha yaptığım davranıştan dolayı pişman olmuştum.

“Dede, insan yanlış yapınca çok utanırsa da doğruyu söylemeli mi?” diye sordum.

Elimi tuttu. “Elbette yavrum. İşte o zaman söylediği doğru, o kişiyi gerçek bir kahraman yapar.” dedi.

O gece yatağıma gittiğimde içimdeki düğüm daha da belirginleşti. Sonunda dayanamadım. Annemin yanına gittim. Olanları en doğru hâliyle anlattım ve annem bana sarıldı.

Birlikte bu hatayı telafi edebileceğimizi söyledi. Ertesi gün komşumuz Ayşe Teyze için nenemden güzel bir saksı istedik. İçine de çiçek diktik ve gidip hediye ettik. Ayşe Teyze çok memnun oldu. Benim çok cesur ve güçlü olduğumu söyledi.

O günden sonra bir daha doğru söz ve davranışlardan ayrılmamak için kendime söz verdim, tıpkı Kâ'b bin Mâlik gibi...

ETİMOLOJİ KAYBOLMAK

ŞEHRA BOZKURT
Yazarlık Atölyesi

ZÜLEYHA SAVĞA
Çizer

Selamun aleykum değerli
Tevhid Çocuk okurları!

Bugün sana taa en derinlerine
ineceğimiz harika bir kelime ile
geldim!

Kelimemizle ilgili sana biraz
ipucu vereyim; hani bazen
aradığımız bir çok şeyi
bulamıyoruz...

...Hatta annemize soruyoruz, onu
bulmak için etrafı darmaduman
hale getiriyoruz. Ama hiçbir yerde
onu bulamıyoruz ya.

İşte o anda şunu söylüyoruz:

"Nereye kayboldu bu ya?"

Peki bunu
söylerken
neden
"Kaybolmak"
kelimesini
kullanıyoruz?

Acaba bu kelimenin sadece
bir anlamı mı var?

Ya da bunu sadece biz mi kullanıyoruz yoksa bu kelimeyi kullanan başka insanlar da var mı?

Şimdi aklından geçen tüm bu sorulara cevap vermek için bugün seninle "Kaybolmak" kelimesi nerelerden gelmiş, bunu eskiden acaba ne için kullanıyorlarmış, hepsini birlikte öğreneceğiz.

İlk önce bizim sürekli kullandığımız 'Kaybolmak' kelimesi; 'Yitmek, bir şeyin nerede olduğunu bilmemek, ortadan kaybolmak' anlamlarına gelir.

Ama, Türkçede bu kelimenin geldiği en son hâl, yani bizim şu an kullandığımız anlamı.

Arapçada ise 'gayb' yani 'bilinmez, görülmez ve gizli' sözcüğünden gelir.

Buna 'yokluk' da diyebiliriz aslında. Birdenbire yok olması, çaktırmadan gizlenmesi gibi!

Biz bir şeye 'kayboldu' dediğimizde aslında 'yok oldu, gizlendi' diyormuşuz!

Yani insanlar 'kaybolmak' kelimesini bu anlamlarda kullanıyor. Peki hiç düşündünüz mü, Alemlerin Rabbi olan Allah bu kelimeyi hangi anlamlarda kullanmış acaba?

Kur'ân'da kullanılan iki çeşit 'gayb' anlamı var. Biri; bizim gözümüzle göremediğimiz hatta bazen anlamakta zorlandığımız ama Allah'ın bilgisinin olduğu şeyler anlamına gelir.

Mesela biz gelecekte ne olacağını bilebilir miyiz? Hayır tabii ki. Bunu yalnızca Rabbimiz bilebilir.

İşte Kur'ân böyle bilgilere 'Gayb' demiştir. "Gaybın (bilgisi) yalnızca Allah'a aittir." (Yunus, 20) Bu ayetle de bu bilgiye sahip olanın sadece ama sadece Allah olduğunu öğreniriz.

"Onlar, gayba iman ederler."
(Bakara, 3)

Müslimlerin de bu bilgilere sorgusuz bir şekilde inanması, yani iman etmesi gerekir. Çünkü Rabbimiz şöyle buyuruyor:

Ayrıca biliyor musunuz, Rabbimiz eşyaların kaybolabileceği gibi insanın da kaybolabileceğini söylemiş. Nasıl mı? Şöyle;

Kur'ân'da Allah (cc) bir insan doğru yoldan uzaklaştığında, Rabbini razı edecek şeyler yapmayıp O'ndan (cc) uzaklaşana da "kayboldu" demiş.

Yani, kaybolmak sadece gözle olmaz aynı zamanda kalple de olur, demiş Rabbimiz. İnsan kaybolduğunda, Rabbinden uzaklaştığında ne olur?

İşte o zaman Allah onu; gerçeği görememekle, hakikati fark edememekle cezalandırır. Neyin doğru neyin yanlış olduğunu anlamamıza izin vermez. Ne kötü ve korkutucu bir ceza!

Cezalandırılan kullardan olmak istemiyorsak bunun çaresi nedir? KUR'ÂN! Çünkü Kur'ân bizim hayat kitabımız ve yol göstericimizdir.

Yani, hayatımız boyunca Kur'ân'ı bir harita olarak kullanmalı ve her zaman bu haritaya uymalıyız.

Bu seferlik bu kadar, Allah'a emanet oluuuuun!

Hayvanlar Âlemi!

Sinek Kuşu

Çiğdem Yiğit

GÜLSE AKSAN
Tasarım Atölyesi

Merhaba! Ben ormanların minik helikopteri, çiçeklerin en yakın dostu Sinek Kuşu. Bir dergi sayfasından sana kanat çırparak sesleniyormuşum gibi hayal et beni. Hazırsan, bu küçücük gövdemdeki devasa mucizeleri anlatmaya başlıyorum! Doğanın En Minik Kanat Sesi! Beni gördüğünde muhtemelen bir kuş değil de renkli bir arı olduğumu sanabilirsin. Çünkü ben dünyanın en küçük kuşuyum!

Küçücük bir parmak boyundaki bu gövdemle; koca okyanusları aşıyor, fırtınalara karşı kanat çırpıyor ve binlerce çiçeğe hayat taşıyorum. Bazen dünyayı değiştirmek için dev gibi olmaya gerek yoktur; kalbiniz ve azminiz büyük olsun yeter! Tüylerim güneş ışığında tıpkı elmaslar gibi parlar. Bir saniyede kanatlarımı tam 80 kez çırpabiliyorum. O kadar hızlıyım ki kanatlarımın sesi bir "vızıltı" gibi gelir kulağa.

Nerede Yaşarım?

Benim evim genellikle Amerika kıtasının sıcak ormanları, bahçeleri ve dağlarıdır. Soğuğu pek sevmem, o yüzden kış geldiğinde binlerce kilometre uzağa, sıcak yerlere göç ederim. Küçücük boyumla o kadar yolu nasıl gidiyorum? İşte bu, benim en büyük sırlarımdan biri!

Şaşırtıcı Özelliklerim

Geri Vites: Kuşlar dünyasında sadece ben geriye doğru uçabilirim. Hatta havada asılı kalabilir veya baş aşağı durabilirim!

Kalp Atışım: Heyecanlandığımda kalbim dakikada 1200 kez atar. Bu, senin kalbinden çok daha hızlı!

Beslenmem: Uzun ve ince gagamla çiçeklerin içindeki tatlı özleri (nektar) içerim. Günde kendi ağırlığımyın iki katı kadar yemek yemeliyim, yoksa enerjim biter.

Minicik Yuvalar ve Bebekler

Anne sinek kuşları, örümcek ağlarını ve yosunları kullanarak esnek, fincan kadar küçük yuvalar yaparlar.

Bu yuvaya sadece iki tane yumurta bırakırız. Peki, yumurtalar ne kadar mı büyük? Sadece bir bezelye tanesi kadar! Yavrularımız doğduğunda birer fasulye kadardır ama birkaç haftada kocaman (yani benim kadar!) olup uçmayı öğrenirler.

Doğanın Kahramanıyım!

Sadece çiçeklerin tadına bakmıyorum, aynı zamanda doğaya büyük bir iyilik yapıyorum. Çiçekten çiçeğe konarken üzerime yapışan polenleri diğer çiçeklere taşıyorum. Yani bitkilerin meyve vermesine ve çoğalmasına yardım ediyorum. Ben olmazsam, pek çok çiçek türü maalesef yok olabilir. Rabbimiz hiçbir varlığı sebepsiz yaratmamış... Bu da benim yaratılış sebeplerimden bir tanesi olabilir mi?

Küçücük Bir Vücut, Büyük Bir Sanat!

Şimdi arkana yaslan ve düşün... Bir parmak kadar boyu olan, topu topu birkaç gram ağırlığındaki bu minik canlıya; Havada asılı kalma yeteneğini kim verdi?

O incecik gagayı, çiçeğin en derinindeki balı bulması için kim tasarladı?

Binlerce kilometrelik yolu şaşırmadan gitmesi için pusulayı kalbine kim koydu?

Benim her kanat çırpışım, aslında dünyadaki muazzam dengenin ve sanatın bir kanıtı. Küçücük bir kuşun içine sığdırılan bu devasa güç, bizlere evrendeki hiçbir şeyin tesadüf olmadığını fısıldıyor. Rabbimizin yaratma sanatına hayran kaldın öyle değil mi?

Sevgili Arkadaşım, benim anlatacaklarım bu kadar. Seninle tanışmak çok güzeldi. Bir dahaki sefere bir çiçek gördüğünde beni hatırla!

Senin için sürpriz bir bulmaca ve deney hazırladım! Keyifle yapacağını umuyorum! Allah'a emanet ol...

Sinek Kuşu Bilgi Bulmacası

Aşağıdaki soruların cevaplarını bul ve boşluklara yerleştir! Bakalım beni ne kadar iyi tanıdın?

Sorular

- 1)Kanat Sesi: Sinek kuşu kanatlarını o kadar hızlı çırpar ki, kulağa bir sesi gibi gelir. (6 Harf)
- 2)Geri Vites: Kuşlar dünyasında sadece o, doğru uçabilir. (6 Harf)
- 3)En Sevdiği Yemek: Çiçeklerin derinliklerinde bulunan tatlı özsu: (6 Harf)
- 4)Yumurta Boyutu: Yuvasındaki minicik yumurtalar bir tanesi kadardır. (7 Harf)
- 5)Doğa Görevi: Çiçekten çiçeğe taşıdığı, bitkilerin çoğalmasını sağlayan sarı tozlar..... (5 Harf)

Kanat hızı deneyi yapmaya hazır mısınız? Ama önce soruyu cevapla, sonra da deneyi yap!

Hız Rekoru: Bir saniyede kanatlarını yaklaşık kaç kez çırpar?

"Kanat Hızı Deneyi"

Haydi, kronometreyi açalım ve sen 10 saniyede kollarını kaç kez çırpabileceksin bakalım?"

SAĞLIK

Oksijen

Mastura Tursunaliyeva
Yazarlık Atölyesi

Züleyha Savğa
Çizer

Sabahın erken saatleriydi.
Mahmut yatağında uyuyordu.
Hatta rüyasında hâlâ geceydi.
Kapı yavaşça açıldı.

Mahmut... Hadi, kalk oğlum.
Sabah namazı vakti. Hadi,
abdest al.

Mahmut gözlerini açmadı.
Yorganın altından mırıldandı:

Tamam geliyorum...

Ama gelmedi, yatmaya devam
etti.
Annesi perdeyi araladı ve camı
açtı.
Bir anda odaya temiz, serin ve
ferah bir hava doldu.
Mahmut hâlâ yatıyordu ama
havanın daha ferah olduğunu
hisetti .

İşte o sırada içeride bir
konuşma başladı...

"Hazırlanın, hazırlanın...
Alarm çalmadı ama temiz
hava çaldı!"

"Ohhh! Sabah havası geldi!
Bu hava var ya... İçine çekmesi
ayrı bir keyif."

"Ben de fark ettim.
Oksijen bol, pıt pıt
keyfim yerinde."

Mahmut gözlerini
araladı.
Tavana baktı.
Birden dün
öğretmeninin
söylediği cümle
aklına geldi:

"Temiz hava almak çok
sağlıklıdır.
Özellikle sabah erken saatlerdeki
hava..."

Rabbimizi Tanıyoruz

Er-Rabb

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuhu Arkadaşlar! Bugün sizlere Rabbimizin Er-Rabb ismini tanıtmak için geldim.

Rabb ismini dua ederken, namaz kılarken, peygamberlerin hayatlarını okurken sıklıkla görüyoruz değil mi?

Er-Rabb; âlemlerin terbiye edicisi, değiştirilmez otoritesi olan demektir. Bence birkaç örnek verirsek çok daha iyi anlarız.

Evrenin Tek Sahibi

En sevdiğin oyuncakçı düşün, o oyuncakçı sahibisi sensin ve onu sen korursun, nerede duracağına sen karar verirsin, değil mi? İşte Er-Rabb; bütün yıldızların, gezegenlerin, hayvanların, okyanusların, hatta cebindeki o küçük fındığın bile asıl sahibi olan Allah demektir.

Allah her şeyin yöneticisidir.

Muhteşem Düzenleyici

Diyelim ki çiçeklerle dolu bir bahçen var, nasıl bakarsın onlara? Düzenlersin, sularsın, dizayn edersin, çiçeğin hastalanırsa onunla ilgilenirsin değil mi? Allah da Er-Rabb ismiyle evrendeki her şeyi düzeltir. Güneşin her sabah doğmasını sağlar. Kalbin sen uyurken bile atmaya, yaraların iyileşmeye devam eder. Eğer Rabbimiz her şeyi böyle düzenlemeseydi dünya büyük bir kaos ve kargaşa yeri olurdu.

En İyi Eğitici ve Yol Gösteren

Sen daha yeni doğduğunda hiçbir şey bilmezken senin beslenmeni ve sevilmeni sağlayan, ihtiyaçlarını gideren Allah'tı. Allah sadece boyunun uzamasını, aklının gelişmesini sağlayan değildir; bize nasıl yaşamamız gerektiğini öğreten, neyin doğru neyin yanlış olduğunu gösterendir. O (cc), bizi en güzel şekilde terbiye eder ve eğitir. Yani "Rabbimiz!" dediğimizde, "Ey beni benden daha iyi bilen, beni yaratan, koruyan, rızıklandıran, her şeyimi düzenleyen ve tek yasa koyucum olan Allah'ım!" demiş oluyoruz.

RABB

- * Her şeyin yaratıcısı
- * Her şeyin sahibi
- * Terbiye eden
- * Öldüren ve dirilten
- * Mutlak egemenlik sahibi ve yasa koyucu.

Evet Astro Tevhid okuyucularını, bu ay sizlere merakla dinleyeceğinizi düşündüğüm güzel bir masal anlatmak istiyorum...

"O gece de her zamanki gibi gökyüzü sakindi. Yıldızlar pırıl pırıl parlıyor, Dünya usul usul dönüyordu. Tam o sırada gökyüzünde incecik bir hilal belirdi. Ama bir tuhafılık vardı...

Yıldızlar kendi aralarında fısıldaşmaya başladı.
İçlerinden biri dayanamadı:

"Ay kardeş... Dün kocamandın, bugün minnacık kalmışsın. Yoksa bizden gizli spora mı başladın?" dedi.

Ay gülümsedi:

"Yok yok... Zayıflamıyorum. Ben hâlâ bildiğiniz o yuvarlak Ay'ım."

Başka bir yıldız söze atladı:

"O zaman kesin bulutların arkasına saklanıyorsun!"

Ay başını salladı:

"Bunun bulutlarla ilgisi yok. Benim kendi ışığım yok ki... Ben sadece Güneş'ten gelen ışığı yansıtıyorum. Dünya'nın etrafında dolaştıkça, Dünya'daki dostlarımız aydınlık olan kısmımı farklı şekillerde görüyor."

En küçük yıldız şaşkınlıkla sordu:

"Yani sen aslında hep dolunay mısın?"

Ay göz kırptı:

"Aynen öyle! Ben hep yuvarlağım. Sadece bazen ışığımın tamamı görünür, bazen yarısı, bazen de incecik bir parçası..."

Yıldızlar hep bir ağızdan:

"Demek hilal olduğunda ışığın azalmıyor, biz sana başka bir yerden bakıyoruz!" dediler.

Ay yumuşacık bir sesle anlatmaya devam etti:

"Dünya ile Güneş'in arasına geldiğimde bana 'Yeni ay' derler, pek görünmem."

Biraz ilerleyince incecik hilal olurum. İşte o zaman insanlar beni aramaya başlar;
Ramazan'ın geldiğini benimle anlarlar.

Yolculuğuma devam edince ilk dördün yani yarım ay görünürüm.
Dünya, Güneş ile benim arama girdiğinde ise aydınlık yüzümün tamamı görünür. İşte o
zaman dolunay olurum."

Bir yıldız kahkaha attı:

"Yani sen gökyüzünün döner sahnesindesin!"

Ay da gülerek karşılık verdi:

"Evet! Bu sahnede bir tur atmam yaklaşık 29 gün sürüyor. Dünya'daki çocuklar da her gece
benim hangi hâlde olduğumu merakla izliyor."

Yaramaz yıldız yine sormadan duramadı:

"Peki hilal olunca neden daha havalı hissediyorsun?"

Ay kıkırdadı:

"Çünkü o gün herkes beni arıyor... Görünüp görünmediğimi merak ediyor. Ve beni
gördükleri an sevinçten havalara uçuyorlar."

Ve o günden sonra yıldızlar, gökyüzünde incecik bir hilal belirdiği her an birbirlerine
gülümseyerek fısıldadı:

"İşte yine kalpleri heyecanlandıran o güzel vakit..."

Çünkü Ay hilal olduğunda, yeryüzünde bir tatlı telaş başlıyordu.

Sofralar hazırlanıyor, dualar göğe yükseliyor, gözler umutla semaya çevriliyordu.

Onu ilk görenin kalbine sevinç doluyor, haberi duyan herkes aynı mutluluğu paylaşıyordu...

Aynı hilal, bu kez bambaşka bir heyecanın habercisi oluyordu.

Uzak diyarlardan yola çıkacak olan hac yolcuları, Zilhicce'nin başladığını onun incecik
ışıyla anlıyor, kalplerini Kâbe'ye çeviriyordu.

Gökyüzüne bakan gözlerde bu defa yolculuk duası oluyordu.

Hilal görülüyor, mübarek günlerin kapısı aralanıyor ve yeryüzünde hac hazırlığının tatlı
telaşı başlıyordu...

BAŞI SONU BİR NASİHAT

Martın sonu ile nisanın başı arasındaki o tuhaf günlerdi, ne tam bahar ne tam kış. Ağaçlar henüz kararını verememişti, ama çocuklar çoktan vermişti.

Selim zıplayarak yürüyordu, sanki ayakkabılarının altına gizli yaylar yerleştirilmişti. Nedim ise yol boyunca tabelaları, evlerin çatılarındaki güneş panellerini ve gökyüzündeki bulutların şeklini inceliyordu. “Şu bulut stratokümülüs olabilir.” dediğinde Selim çoktan başka bir şeye geçmişti:

“Bayramda tren sesi bile daha mutlu geliyor insana, fark ettiniz mi?”

Selin’in çantasında bayram için alınmış lokumlar vardı, ezilmesinler diye üstüne defalarca peçete koymuştu.

İsmet Öğretmen’in tayini çikalı iki hafta olmuştu. Sınıfa o meşhur kutusuyla veda etmişti; içinden bu kez deney tüpleri değil, küçük notlar çıkmıştı.

Her birine ayrı bir not. Selim’inki kısa ve eğlenceliydi, Selin’inki kalpli, Nedim’inki ise neredeyse bir mini makaleydi. “Bilgi yolculuk ister.” yazıyordu altında.

Bayram sabahı, İsmet Öğretmen’in yanına varmak için yola çıkmışlardı. Selim yolculuğun ilk on dakikasında üç defa “Acaba orada ne yapacağız?” diye sordu, iki defa çantasını açıp kapattı, bir defa da “Bayramda bilim yapılır mı?” diye kakhaha attı.

Selin, yanına aldığı börek paketini sıkı sıkı tutuyordu; öğretmen aç kalmamalıydı. Nedim ise camdan dışarı bakıyor, geçtikleri yerlerin tabelalarını okuyup aklında haritalar çiziyordu. Onun için yol, bir mesafeden çok bir veri setiydi.

Yeni şehre vardıklarında sokaklar hem kalabalık hem dingindi. Eski taş evlerin önünde taburelere oturmuş yaşlı amcalar vardı. Çay bardakları ince belli, muhabbetleri kalındı. İsmet Öğretmen'in kapısının önünde toplanmışlardı. Bir şey yapıyorlardı, Selim'in kaşları hemen havaya kalktı.

“Bir şey var burada,” dedi. “Benim muzırlık radarı öttü.”

Amcalar, bayram diye kapının önüne küçük bir bez bağlamış, “Uğur getirir.” diyerek gelen geçene dokunduruyorlardı. Selim kıkırdadı, Selin duraksadı.

“Ama...” dedi Selin, sesi pamuk gibiydi, “Onlar yaşlılar, belki bilmiyorlardır.”

Nedim hemen durdu. Gözlüğünü düzeltti, bu onun “Şimdi ciddi bir şey söyleyeceğim.” işaretiydi.

“Bilmemek... şey gibi,” dedi çocukça bir çabayla, “kırmızı ışığı görmeyen birinin yine de durması gerekir. Işık orada duruyor sonuçta.”

Selim araya girdi:

“Yani gözünü kapatınca kırmızı yok olmuyor, ha?”

Nedim başını salladı.

“Evet. Kapanan göz oluyor.”

Sokak tam bu tartışmaya yakışır şakildeydi: dar, taşlı, seslerin yankılandığı bir yer. Bir yanda eski bir çeşme, damlayan suyun ritmi; diğer yanda amcaların kahkahası. Selin lokum paketini sıkı sıkı tuttu. Kalbi ile aklı arasında gidip geliyordu.

Kapı açıldı. İsmet Öğretmen belirdi. Üzerinde eskisi gibi ceket yoktu ama gözleri aynıydı: içi kıpır kıpır, dışı sakin.

“Bayram misafirlerim gelmiş!” dedi.

Üçü birden kapıdan içeri girmeye çalışınca komedi başladı. Cümleler birbirine dolandı, tıpkı Selim’in ayakkabı bağcıkları gibi.

İsmet Öğretmen onları içeri aldı. Ev sade ama canlıydı. Bir köşede teleskop, diğer köşede saksıda bir fesleğen. Çay demlendi, sessizlik geldi. Sonra İsmet Öğretmen konuştu.

“Tevhid,” dedi yumuşak ama net bir sesle, “tek olanı tek bilmek demektir. Gücü, uğuru, korkuyu, umudu parçalara bölmemek.”

Bir an durdu.

“Peygamberlerin hepsi bunu anlattı. İbrahim Peygamber’i bilirsiniz. Putları kırarken sadece taşları kırmadı; zihindeki bölünmeyi de kırdı. Putlara bakıp ‘Bunlar benim Rabbim olamaz!’ dedi. Sorguladı. Kırdı. Baltayı putlara bırakırken bile düşündürmek istedi. Ama öfkeyle değil, delille.”

Nedim hemen atladı:

“Yani tek sebep, tek kaynak?”

“Evet.” dedi İsmet Öğretmen. “Bilimde de böyledir. Evreni anlamak için gereksiz varsayımları atarız. En sade açıklama çoğu zaman en doğrusudur. Çok putlu bir evren karmaşık olurdu, tek düzenli yasa daha anlaşılır.”

“Dinde de böyledir.” diye devam etti İsmet Öğretmen. “Bir şey doğru mu diye bakarsın. Deliline, kaynağına bakarsın. ‘Herkes yapıyor.’ diye kabul etmezsin. Ama insanları da kırmazsın. Yanlışla mücadele edersin, insanla değil.

Selim gözlerini büyüttü.

“Yani Hocam,” dedi, “Uğur bezi yerine... gerçek sebep?”

“Sebep sonuç,” diye gülümsedi İsmet Öğretmen. “Ve Kur’ân’ın yönü.”

Selin rahatladı. İçindeki düğüm çözüldü.

“Onlara nasıl anlatacağız?” diye sordu.

“Güzel örneklerle.” dedi İsmet Öğretmen. “Bağırmadan. Bayram zaten bunun için var.”

Üçlü kapıya çıktı. Amcalara çay tazelediler, sohbeti değiştirdiler. Bez sessizce indirildi. Kimse kırılmadı.

Akşamüstü, güneş eğilirken Selim bir şey fark etti:

“Hocam,” dedi, “Siz gidince sınıf da taşındı galiba.”

İsmet Öğretmen gülümsedi.

“Sınıf sizsiniz.” dedi. “Nereye giderseniz oradayım. Ve sizler ne olursa olsun Tevhid üzere yaşayıp Tevhid üzere Rabbinize kavuşun.”

Bayram bitti. Ama bir şey tamamlandı. Selim biraz daha düşündü, Selin biraz daha cesurlaştı, Nedim biraz daha yumuşadı. Ve hepsi anladı: Bazı hikâyeler bitmez; sadece yön değiştirir.

PSIKOTEVHİD ÇOCUK

MELEK ŞEREF
Yazar

Selamun Aleykum Minik Kardeşim,

Bu ayki sayımızda seninle "Utanma" duygusunu duygu günlüğümüze konuk edeceğiz.

Sınıfta arkadaşlarının önünde konuşman gerektiğinde, yetişkinler sana utanacağı bir soru sorduğunda, emanet ettiğin sırrının tüm arkadaşların tarafından konuşulduğunu gördüğünde, tiyatro gösterisinde de repliğini yanlış söylediğinde utanmış hissedebilirsin. Biliyor musun, utanma duygusundan insanlar pek hoşlanmaz. Bazı durumlarda rahatsız edici olabilir. Şimdi seninle yaşadığın utanma duygusunu beraber keşfedelim. Gözlerini kapatıp en çok utandığım bir ânını düşünmeni istiyorum.

**Utanma duygusu bir canlıya veya nesneye benzeyecek olsaydı neye benzetirdin?
(Yandaki boşluğa çiz.)**

Ona bir isim verecek olsan ismi ne olurdu?

..... ne zamanlarda seni ziyarete gelir?

..... yanına geldiğinde neler olmuştu?

..... sana neler yaptırmıştı?

..... sana neler hissettirmişti?

..... sana neler söylemişti?

..... gitmeden önce neler oldu?

..... gitmesi için ne yaptın?

..... gittikten sonra neler oldu?

..... gidince ne hissettin?

..... tekrar yanına geldiğinde ne yapmayı planlıyorsun?

Utanma duygusu seni ziyarete geldiğinde neler yaşadığını seninle beraber keşfetmiş olduk. Utanma duygusu ne kadar rahatsız edici olsa da bazı yerlerde bizim için oldukça faydalı. Peygamberimiz "Şayet utanmıyorsan, dilediğini yap!" demiştir. Böylece utanma duygusunu insanın kalbinde harekete geçirmiş ve bu duygu insanı yanlış şeyler yapmaktan korumuştur. Aslında diğer duygular gibi utanma duygusuna da ihtiyaç duyuyoruz. Utanma duygusunun seni negatif etkilememesi için bir daha yaşadığında artık neler yapacağını biliyorsun. Onunla bu soruları sorarak konuşmalı, utanma duygusunu iyice keşfetmelisin. Diğer duygular hakkında görüşmek için gelecek sayıda görüşmek üzere...

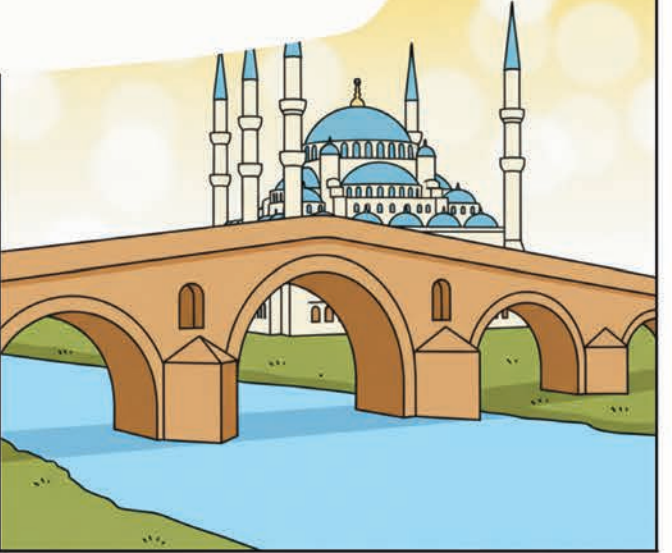
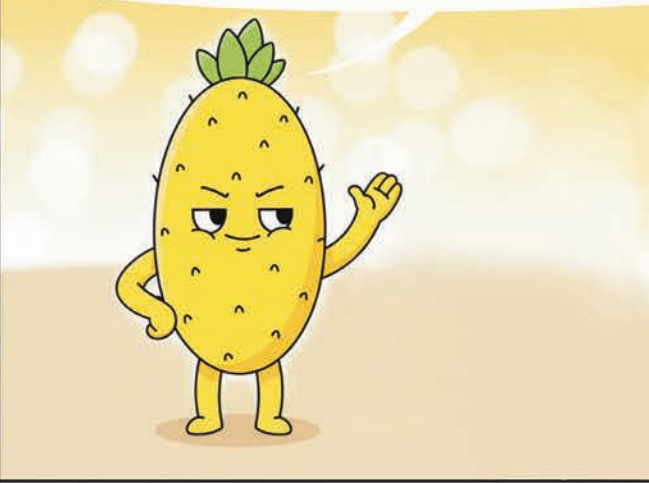
Ne bu şamata? Ben olmazsam o buz gibi acılı şalgamın, o kebab sofralarının tadı mı kalır? El-Musavvir beni bu renkle yaratmış ki sofraların rengi olayım!

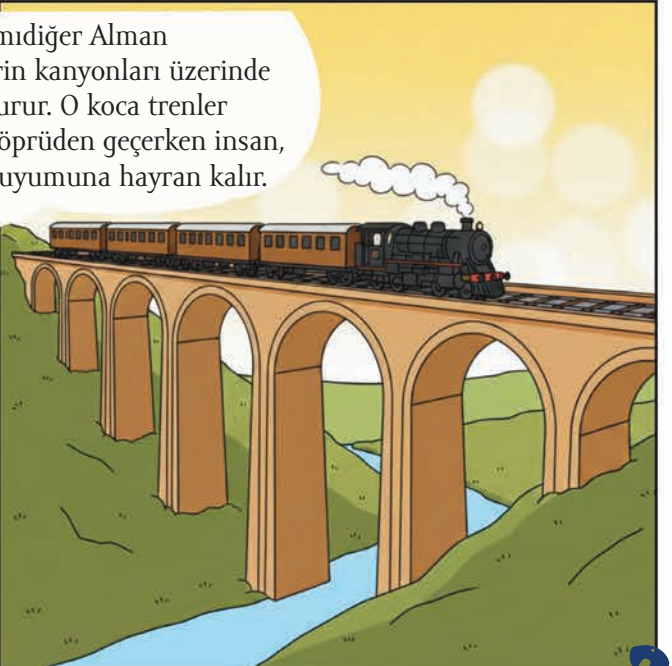
Yahu bu ne samimi bir ekip! İnsanlar dışarıda 'Kirve n'aptın?' diye konuşuyor, insanın içini ısıtıyor!

Ağam biz Adanalılık, şivemiz özümüzdür! Ama sadece konuşmamız değil, şehrimiz de başkadır. Hele gidin bi' Taş Köprü'nün üzerinden geçin, Seyhan'ın serinliği yüzünüze vursun. Oradan başınızı kaldırıp Merkez Camii'nin o devasa Altı Minaresi'ne bakın; El-Kebîr isminin azametiyile büyülenirsiniz.

Hele o Varda Köprüsü! Namıdiğer Alman Köprüsü... Karaisalı'nın derin kanyonları üzerinde devasa bir gerdanlık gibi durur. O koca trenler gökyüzünde süzülür gibi köprüden geçerken insan, mühendisliğin ve doğanın uyumuna hayran kalır.

Eee, her şeyi anlattık da bu sıcakın asıl ilacını unuttuk! Hey ahali, Adana yanarken imdadımıza ne yetişir?

Aynen öyle! Rendelenmiş buzun kalbinde, gül şerbetinin kırmızısında saklı bir serinlik... Bir kaşık alırsın ve ferahlığın tâ içinden hissedersin. Adana demek; dışı dikenli olsa da içi cömert, sıcakıyla pişiren, Bıcı Bıcı'sıyla serinleten bir bereket diyarı demektir!

Haydi aslanlarım! Şu sulu Şeftalileri yükleyin bakalım, bekletmeye gelmez, hemen yola çıkacaklar!

Aha, bizi almaya geldiler! Arkadaşlar, hakkınızı helal edin. Sizi tanıdığıma çok memnun oldum. Adana'nın sıcaklığını da, o güzelim şivenizi de hiç unutmuyacağım!

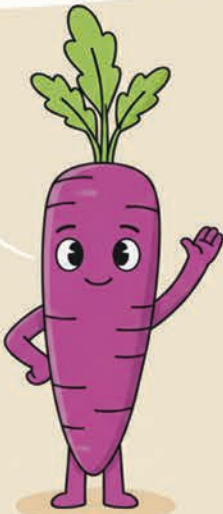
Yolunuz açık olsun komşu! Gittiğiniz yerlere Adana'nın bereketini ve selamını götürün. El-Bâri'nin sanatını anlatmayı da unutmayın ha!

Helal olsun kirve! Korkma, buralar bize emanet. Siz gidince biz yine o buz gibi Bıcı Bıcı kaselerinde serinlemeye, Varda Köprüsü'nden geçen trenleri selamlamaya devam edeceğiz.

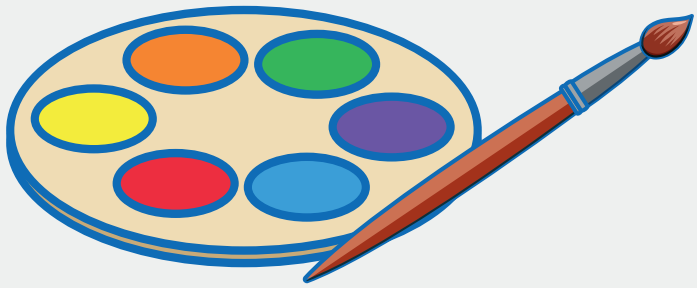

Güle güle gidin! Kebap sofralarında yerimiz ayrılmış, biz de birazdan şalgam yolculuğuna çıkarız. Adana'nın rengi ve lezzeti her daim sizinle olsun!

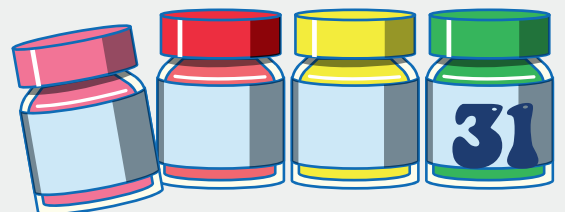
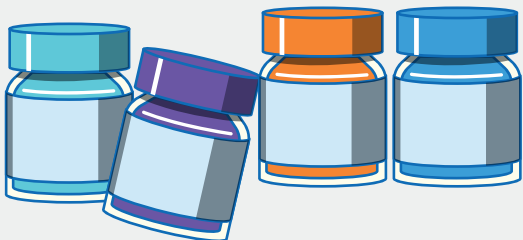
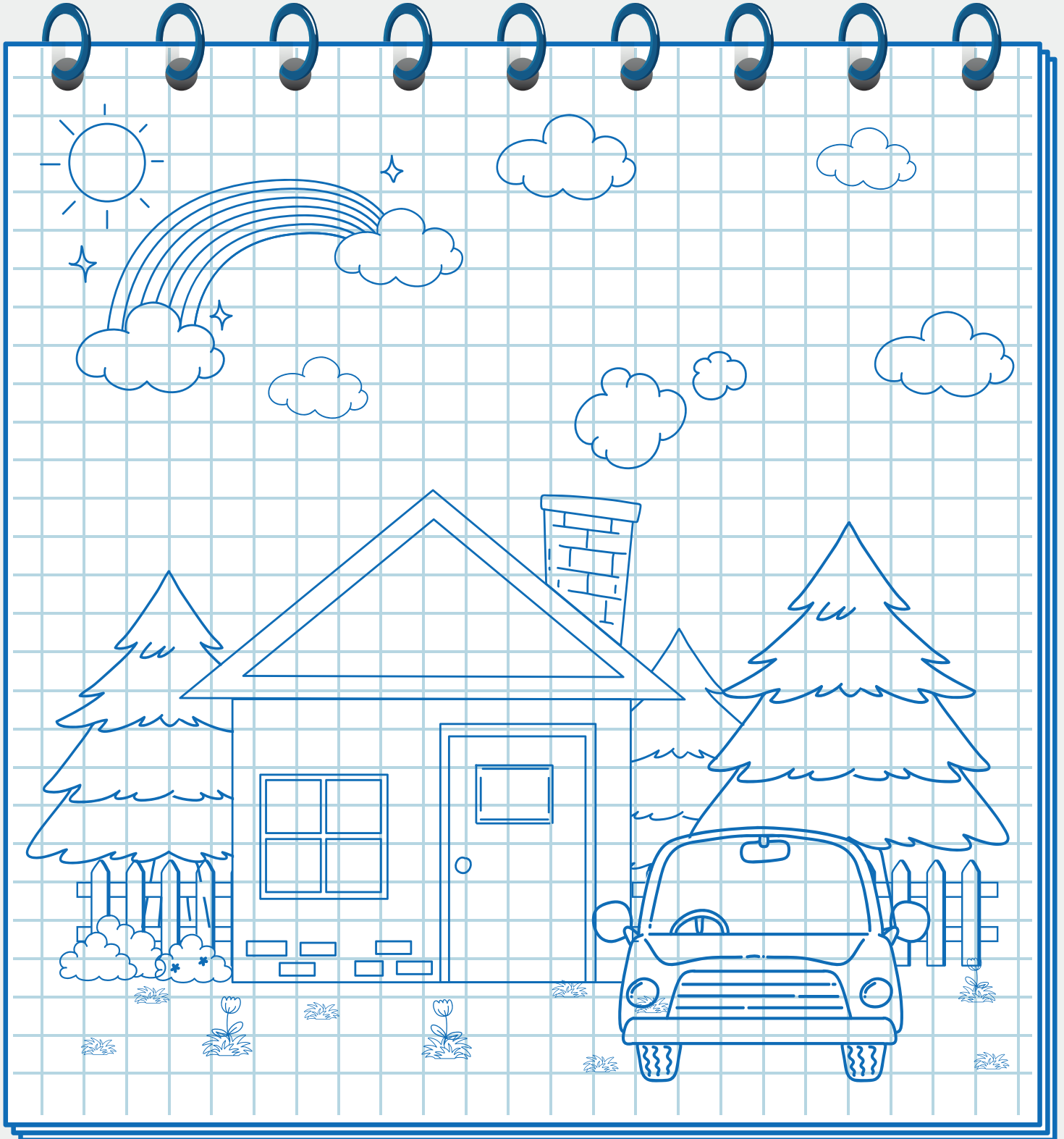

Gidiyorlar valla! Allah'a emanet olun! Adana'yı özlerseniz bir parça turunç kabuğu koklayın, biz hemen yanınızda biteriz!

Kamyonun motoru çalışır, meyveler son kez birbirlerine gülümser. Adana'nın bereketli toprağından çıkan bu renkli ekip, dünyanın dört bir yanına lezzet ve samimiyet dağıtmak üzere yola koyulur. Şehir ise üzerine çöken turunç çiçeği kokusuyla güneşin altında ışıldamaya devam eder...

SAYFA
SENDİ

BİLİM ADAMLARI

Deniz Altıntaş

Es-Selamu Aleykum ve Rahmetullah, Sevgili arkadaşım! Bu ay bilim adamlarını bölümümüzde değişiklik yapıyoruz. Şimdi sana bir bilim insanının değil, bir yazarın hayatını anlatacağım, inşallah. Bu yazarın hayatından kendime güzel dersler çıkardım, bakalım sen kendine hangi dersleri çıkaracaksın? Haydi başlayalım!

Kelimelerle Dans Eden Küçük Agatha

1890'lı yıllarda İngiltere'nin deniz kıyısında kocaman bahçeli bir evde Agatha adında hayalperest bir kız çocuğu yaşıyordu. Hiç oyun arkadaşı yoktu, o da kendine farklı bir dünya kurdu. Bahçesindeki ağaçlarla konuştu, hayali arkadaşlarıyla maceraya atıldı, sürekli gizemli oyunlar kurguladı. Ancak okul zamanı geldiğinde Agatha kocaman bir engelle karşılaştı: Kelimeler!

Yaramaz Harfler: Disleksi ile Tanışma

Agatha okulda tahtaya bakıyor, ama o da ne, harfler yerinde durmuyordu! Sanki tüm harfler karınca olmuştu ve oradan oraya koşuşturuyordu. "b" harfi kendini "d" sanıyor, kelimeler el ele tutuşup kutu kutu pense oynuyordu... Öğretmenleri onun yazma konusunda yavaş olduğunu söylediler ve onu başarısız buldular. Aslında Agatha disleksiydi, ama o günlerde bu bilinen bir şey değildi. Disleksi olan çocuklar zorbalanır ve tembel olarak görülürdü. Tüm bu zorlukların yanında, o 11 yaşındayken babası vefat etti ve evlerini de satmak zorunda kaldılar. Peki, tüm bu zorluklar sence onu pes ettirdi mi?

Agatha Christie

Pes Etmek mi Dedin? Asla!

Agatha için yazmak ve okumak koca bir labirentte yol bulmak gibiydi. Peki ne yapmalıydı? Zihnindeki o muhteşem hayal dünyasını, düşünceleri nasıl anlatacaktı? İşte burada Agatha'nın annesi ona çok güzel destek oldu. Agatha eğitimine evde devam etti, okumakta zorlandığı için annesinden kendisine kitap okumasını istedi, hikâyelerin ritmini ve gizemini dinleyerek öğrendi. Kalemle yazı yazamıyordu, çünkü yazısını kimse okuyamıyordu. O da yazı yazmak için daktilo kullanmaya başladı. Bazen de aklındaki hikâyeleri anlatıyor, bir başkası onun için yazıyordu. Önemli olan yazım hatası yapmak değil, hikâyeleri kurmaktı.

Dünyanın Polisiye Roman Kraliçesi

Yıllar geçti ve o, "Yazamaz, beceriksiz!" denen küçük kız dünyanın en ünlü roman yazarlarından biri oldu. Biliyor musun, Agatha Christie tam 66 tane polisiye roman yazdı ve kitapları dünyada en çok satan yazarlardan biri oldu. O, kelimeleri yazamadığı için pes etmedi, tam tersi tüm zor şartlara rağmen farklı çözüm yolları buldu.

Haydi Ayna Karşısına

Şimdi kendimize dönüp düşünme zamanı... Bu dünyada hiçbir şey kolay değil. Dersler kolay değil, bilgisayarda oyun oynamak varken kitap okumak kolay değil, ibadetler kolay değil, insanların iyiliği için onlara Allah'ın dinini anlatırken dalga geçilmek ve hakarete uğramak kolay değil, aylarca para biriktirip ihtiyacın olan bir şeyi alacakken onu infak edebilmek kolay değil... Ama görüyorsun ya bir işi istersen ve onun için gerçekten uğraşırsan Allah (cc) onu nasip ediyor. İnsanlar dünyalık arzuları için bile çocukluktan itibaren bu kadar uğraş verip başarıya ulaşırsa sen Allah (cc) için ve Allah'ın dini için kim bilir neler başarabilirsin!

Bir düşünsene! Çünkü Rabbimizin bize bir vaadi var:

"Ey iman edenler! Siz Allah'a yardım ederseniz, (Allah da) size yardım eder ve ayaklarınızı sabit kılar."

(47/Muhammed, 7)

MINİK ELLER MUTFAKTA

Kaplumbağa Kurabiye

Malzemeler

- 250 gram tereyağ
- 1 çay bardağı sıvı yağ
- 1 su bardağı pudra şekeri
- 1 yumurta
- 1 paket vanilya
- Yarım paket kabartma tozu
- 3 yemek kaşığı kakao
- Aldığı kadar un (Yaklaşık 5 su bardağı)
- Gözleri için damla çikolata

Kakao, un ve damla çikolatası hariç tüm malzemeleri bir kaba alıp karıştıralım. Yavaş yavaş un eklenerek yumuşak ama ele yapışmayan bir hamur elde edelim.

Hamurun üçte birini ayırıp kalan hamura kakao eklenerek tekrar yoğuralım. Hamurları buzdolabı poşetine koyarak yarım saat dolapta dinlendirelim.

Dinlendikten sonra kakaolu hamurdan bezeler alalım ve kaplumbağanın gövdesini oluşturalım. Sirtına bıçak ile şekil verelim.

Beyaz hamurdan kaplumbağaların kafası ve ayakları için toplar yuvarlayalım ve gövde ile birleştirelim. Damla çikolatadan göz yaparak yağlı kağıt serilmiş fırın tepsisine dizelim.

Bu şekilde tekrar dolaba kaldırılarak 15-20 dk daha bekletelim. (Kurabiye nin yayılmaması için.) Dolaptan çıkardıktan sonra önceden ısıtılmış 180 derece fırında kontrollü şekilde pembeleşmeden pişirelim. Afiyet olsun...

MİSAFİRİMİZ VAR

YÜSRA BERRA DEMİRTAŞ
Yazarlık Atölyesi

Evet, Sevgili Tevhid Çocuk Okurları,

Röportaj silsilemize kaldığımız yerden devam ediyoruz. İnşAllah bu sayımızda tıp öğrencisi bir ablamızla röportaj gerçekleştirdik. Umuyorum faydalı olur...

Es-Selamu Aleykum ablacım. Beni kırmayıp röportaj teklifimi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Nasılsınız, iyisinizdir İnşAllah?

Sümeyye abla: Aleykum selam ve rahmetullahi ve berekâtuhu. Hamdolsun iyiyim, Allah razı olsun. Asıl ben teşekkür ederim, beni bu güzel hayra ve ecre ortak ettiğiniz için.

Allah hayır versin İnşAllah ablacığım. Öyleyse siz de hazırsanız sorularımı sormaya başlamak istiyorum.

Sümeyye Abla; Tabii buyurun. İnşAllah, dilim döndüğünce anlatmaya çalışırım.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Sümeyye Abla: Ben Ayhan Sümeyye Ayan. 2002 yılında Batman'da doğdum. Ortaokul ve lise eğitimimi Batman'da tamamladıktan sonra Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi Tıp Fakültesini kazandım. Hâlihazırda tıp fakültesi son sınıfta, intörn hekim olarak eğitimime devam ediyorum. Allah'ın izniyle bu yıl mezun olmayı ve hayatımda yeni bir döneme adım atmayı hedefliyorum.

Rabbim size kolaylık versin hayırlı olanı nasip etsin İnşAllah. Dikkatimi çeken bir şey sormak istiyorum. İsminizin bir hikâyesi var mı?

Sümeyye Abla: Evet, bir hikâyesi var. Babam ben daha doğmadan önce bir gece rüyasında birini görmüş. O kişi babama, "Bir çocuğun olacak, ismini Ayhan koy." demiş. O zaman cinsiyetim henüz belli değilmiş. Daha sonra kız olduğum anlaşılınca babam ismin yanına Sümeyye'yi de eklemiş. Böylece ismim Ayhan Sümeyye olmuş.

Subhanallah. İsminiz çok güzel ablacığım. Çok merak ediyorum, tıp alanına olan ilginizi nasıl fark ettiniz?

Sümeyye Abla: Küçüklüğümünden beri meraklı bir yapım vardı. Farklı meslekleri tanıdıkça her birinde kendimden bir parça bulur, "Acaba bu mu bana uygun?" diye düşünürdüm. Doktorluğa ilgim çok erken yaşlarda değil; daha çok üniversite sınavına hazırlanırken ne yapmak istediğimi ciddi ciddi sorguladığım bir dönemde

şekillendi. Kendimi tanıdıkça, fitratıma en uygun mesleğin insanlara doğrudan fayda sağlamayı içeren doktorluk olduğunu fark ettim. Bu düşünceyle çabaladım, çalıştım ve hamdolsun kazandım.

Elhamdulillah. Allah (cc) muvaffak kılsın. Tevhid ehli bir Müslim olarak dolayısıyla tesettürlü bir şekilde acil serviste çalışmanın zor yönleri vardır mutlaka. En zorlandığınız şey ne oldu bugüne kadar?

Sümeyye Abla: Hamdolsun, Rabbimin yardımıyla bugüne kadar beni çok zorlayan bir durumla karşılaşmadım. Çalışma arkadaşlarım ne kadar zorlandıysa, ben de o kadar zorlandım diyebilirim. İnsan kendi duruşunu, doğru bildiklerini ve sınırlarını koruduğunda Allah yardım ediyor. Bu yüzden insanların bakışları ya da söyledikleri beni rahatsız etmiyor. Çünkü ben işimi yaparken aynı zamanda güzel ahlâkı temsil ettiğimi düşünüyorum. Hatta özellikle kadın hastaların benimle konuşurken kendilerini daha rahat ifade ettiklerini fark ettim. Bu açıdan kolaylaşmış da oldu. Belki tesettür bazen hareket etmeyi biraz yavaşlatabiliyor ama sakin ve dikkatli olunca her şey yoluna giriyor. Allah'ın izniyle zorluklar aşılabiliyor.

Kesinlikle. Asıl konu, biz Allah'ın sınırlarını koruyacağız ki Allah da (cc) bizi korusun ve bizi hayra eriştirsin. Hazır hastane ortamından bahsediyorken, hastanelerin, hikâyesi olan insanlarla dolu olduğunu görüyoruz. Sizin şahit olup da unutamadığınız bir anınız var mı?

Sümeyye Abla: Şahit olup da unutamadığım çok anı var elbette. Ancak beni en derinden etkileyeni paylaşmam gerekirse; belki biraz hüznü ama benim için çok anlamlı bir hatıra... Arkadaşlarımla birlikte kanser tedavisi gören çocukların kaldığı bir serviste gönüllü bir etkinlik yapıyorduk. Çocuklarla tanışıyor, onlarla vakit geçiriyorduk. Bana eşlik eden küçük kızın adı da Sümeyye'ydi. Tıpkı benim çocukluğum gibi; güler yüzlü, hayat dolu, umutlu bir kızı. Onu tanıdıkça sanki kendi 7-8 yaş hâlimle karşılaşmış gibi hissettim. Sonrasında annesiyle de sohbet etme imkânım oldu. Onun adı da Fatma'ydı, tıpkı benim annemin adı gibi. İsimlerin bu kadar kesişmesi, hikâyelerin bu kadar benzeşmesi beni derinden

sarstı. Onların hayat mücadelesini dinlerken, hastanelerin sadece hastalıkların değil; sabrın, umudun ve insanın en kırılgan hâllerinin de mekânı olduğunu bir kez daha anladım.

Evet, değil mi? Aslında ne kadar şükürsüz olduğumuzu, nimete nankörlüğümüzü hatırlattınız ablacım. Allah razı olsun. Allah bizleri ıslah etsin, hâllerimizi düzeltsin.

Sümeyye Abla: Âmin. Bütün Müslimleri, inşaAllah.

Âmin. Peki, hastane ortamında çoğu zaman çocukların korkulu rüyası iğnelerle hemhâl olduğunuzu tahmin edebiliyorum. Siz küçükken iğneden korkar mıydınız? Bu konu hakkında düşünceleriniz neler?

Sümeyye Abla: Her çocuk gibi ben de küçükken iğneden korkardım elbette. Ama zamanla bunun benim iyiliğim için yapıldığını fark edince cesaretimi toplayabildim. Korkunun geçici, sağlığın ise çok kıymetli olduğunu öğrendim. Şimdi iğneden korkan çocuklara da hep şunu söylüyorum: Korkmak çok normal ama bu küçük acı, sizi daha güçlü ve daha sağlıklı yapmak için. Derin bir nefes alıp cesur olmayı denediğinizde, sandığınızdan çok daha güçlü olduğunuzu fark ediyorsunuz.

Ne güzel bir telkin... Hayatımızın her alanında hatırımızda tutmamız gerekiyor bence. Tevhid ile tanışma öykünüz nedir?

Sümeyye Abla: Tevhid ile tanışmam üniversite yıllarıma başına dayanıyor. Abim o dönemlerde bana İslam'ı daha doğru ve sahih yönleriyle anlatmaya çalışıyordu, hamdolsun. Açıkçası çok ilgi çekici, sıra dışı bir hidayet öyküm yok; ama kafamdaki pek çok sorunun cevabını tevhidde bulduğumu söyleyebilirim. Anlatılanların fitratıma çok uygun olduğunu fark ettim ve kabul etmem zor olmadı. Hamdolsun, Rabbimin izniyle tevhid yolculuğum böyle başladı. Bulduğum çevrenin de bu süreçte katkısı oldu. Güzel örnekler gördükçe öğrendiklerimi hayatıma geçirmek benim için daha kolay hâle geldi. Rabbim ayaklarımızı sabit kılsın, bu yolda bana vesile olan herkesten Allah razı olsun.

Âmin. Rabbim ayaklarımızı ve kalplerimizi sabit kılsın... Kendinize en uygun gördüğünüz alan hangisi, neden?

Sümeyye Abla: Şu an için "En uygun alan kesinlikle budur." diyebileceğim tek bir bölüm yok. Kendime yakın hissettiğim bazı alanlar var; acil tıp, kadın hastalıkları ve doğum ya da belki radyoloji. Bu konuda henüz netleşmiş değilim. Rabbimden en büyük dileğim, beni insanlara

en faydalı olabileceğim, en hayırlı uzmanlığa ulaştırması. Okuyan herkesten de küçük bir dua rica ediyorum. İnşallah fitratıma en uygun, faydası en çok olan alanı seçmeyi Rabbim bana nasip eder.

Âmin, inşaAllah. Son olarak doktor olma, tıp okuma hayalleri olan çocuklara tavsiyeleriniz nelerdir?

Sümeyye Abla: Doktor olmak ve tıp okumak gerçekten zor bir yolculuk. Ama hayal kurmaktan hiç vazgeçmeyin. Beyaz önlüğünüzle insanlara fayda sağladığınızı, iyilikler yaptığınızı hayal edin. Unutmayın ki geçmişte çok büyük tıp insanları, aynı zamanda güçlü bir inanca ve güzel ahlaka sahip Müslümanlardı. Zorlandığım zamanlarda ben de bunu hatırlıyorum: Onlar kendi dönemlerinde bunu başarabildiyse, biz neden bugün başaramayalım? Bu mesleği güzel ahlakla, dürüstlük ve merhametle taşıyacak gençlere çok ihtiyacımız var. O yüzden hayallerinize sahip çıkın, disiplinli çalışın ve sabırlı olun. Unutmayın, iyileştirmek sadece bilgiyle değil, kalple de olur.

Katılıyorum ablacım. Benim için oldukça verimliydi. Allah razı olsun.

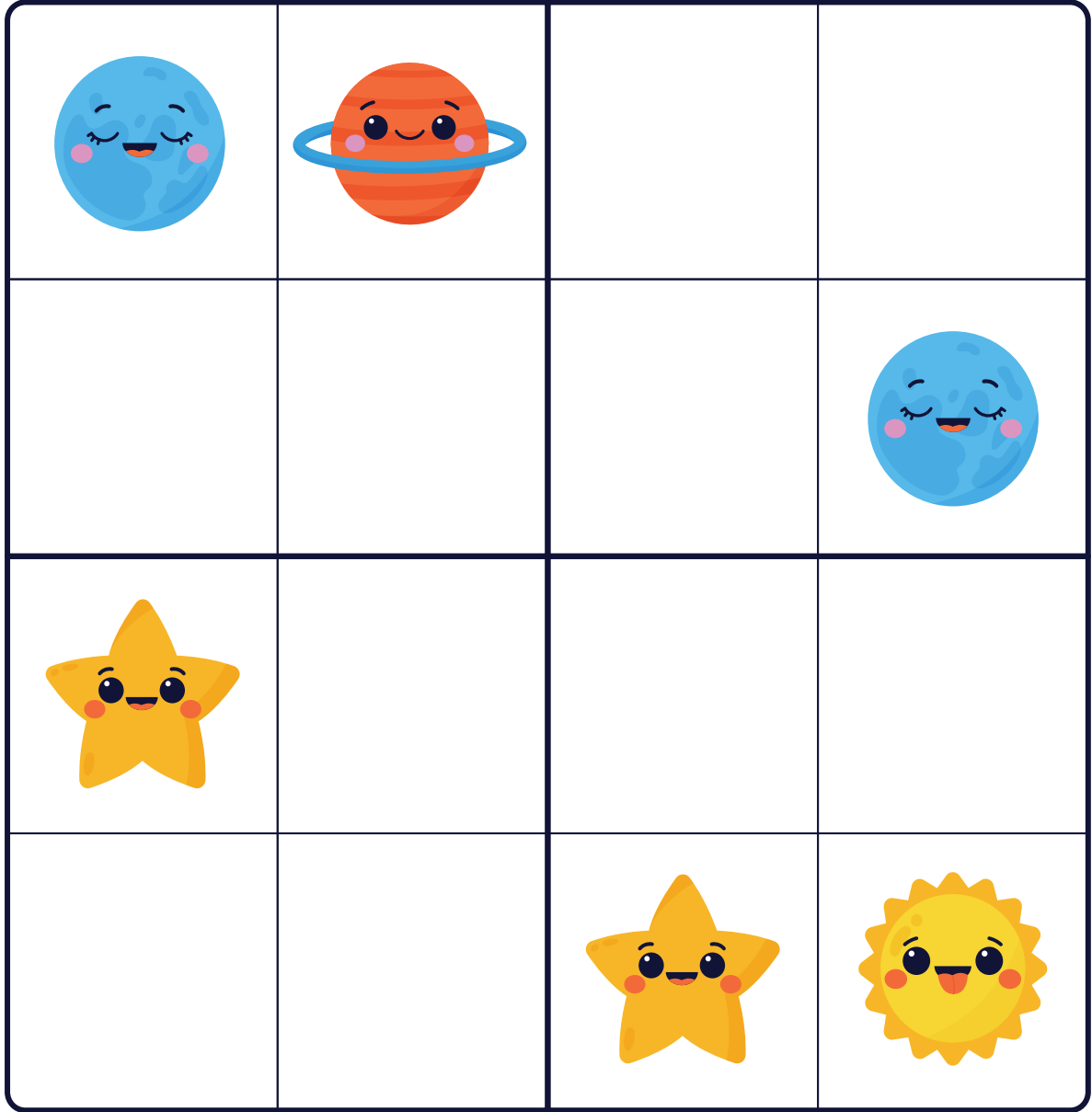
Sümeyye Abla: Benim için de öyle... Sizden de. Umarım en güzel şekilde cevap verebilmişimdir.

Verdiniz, Allah'ın (cc) izniyle...

Evet Sevgili Çocuklar, bir röportajın daha sonuna geldik. Bir sonraki sayımızda görüşmek üzere. Allah'a emanet olun...

Selam ve dua ile...

STICKERLA SUDOKU

Ekteki stickerlarla sudokuyu doldurabilir misin?

Efsane Değil Sahabe

BETÜL ARI

Ebû Eyyûb El-Ensârî

Medine'de tarihin en şerefli günü yaşanıyor,
Ayaklar altından kumlar başka kayıyor, Güneş bambaşka
parlıyor...

Kalpler kıpır kıpır, dudaklarda bir nida:

Taleal bedru Aleyna

Min seniyyet tul vedaaa...

Ayaklar tek bir hedefe koşuyor,

Nebiyi görme sevinci ile kalpler coşuyor.

Peygamberin emriyle açılıyorlar devesi Kasva'nın
önünden,

İlk durduğu yerde inşa edilecek Mescid-i Nebevi,

Peygamberi misafir edecek Ebû Eyyûb'un evi.

Gönüller razı bu taksimattan,

Çünkü Kasva'yı çökerten Allah'ın emri

Koşuyor Ebû Eyyûb Nebi'nin eşyalarını taşıyor hanesine.
Alt katta kalmak istiyor Nebi, ne kadar ısrar edilse de.
Bir gün bir su testisi kırılıyor üst katta,
Çok üzüyorlar 'Nebiyi rahatsız ettik mi acaba?'
Resûlullah bakıyor ki ev ahali çok üzgün ve telaşlı,
Onları razı etmek için sonunda üst kata taşıyor eşyası,
Eksik etmiyor elbette ki bereketli duasını...

Resûlullah'ın Medine'deki ilk ev sahibidir Ebû Eyyûb El-
Ensârî!

Ömrü boyunca asla bozmaz istikametini
Hem Resûlullah hayattayken hem de vefatından sonra
Dava uğruna eksik etmez hizmetini.
Aslında bu aşktır onu tarihe tanıtan,
90 yaşını geçmiş olmasına rağmen İstanbul'a koşturan.
Ömrü yetmese de fethini görmeye,
İstanbul'un surları şahittir şahadetine!..

TEKNO GÜNCEL

SULTAN AMED YAŞAR
Yazar

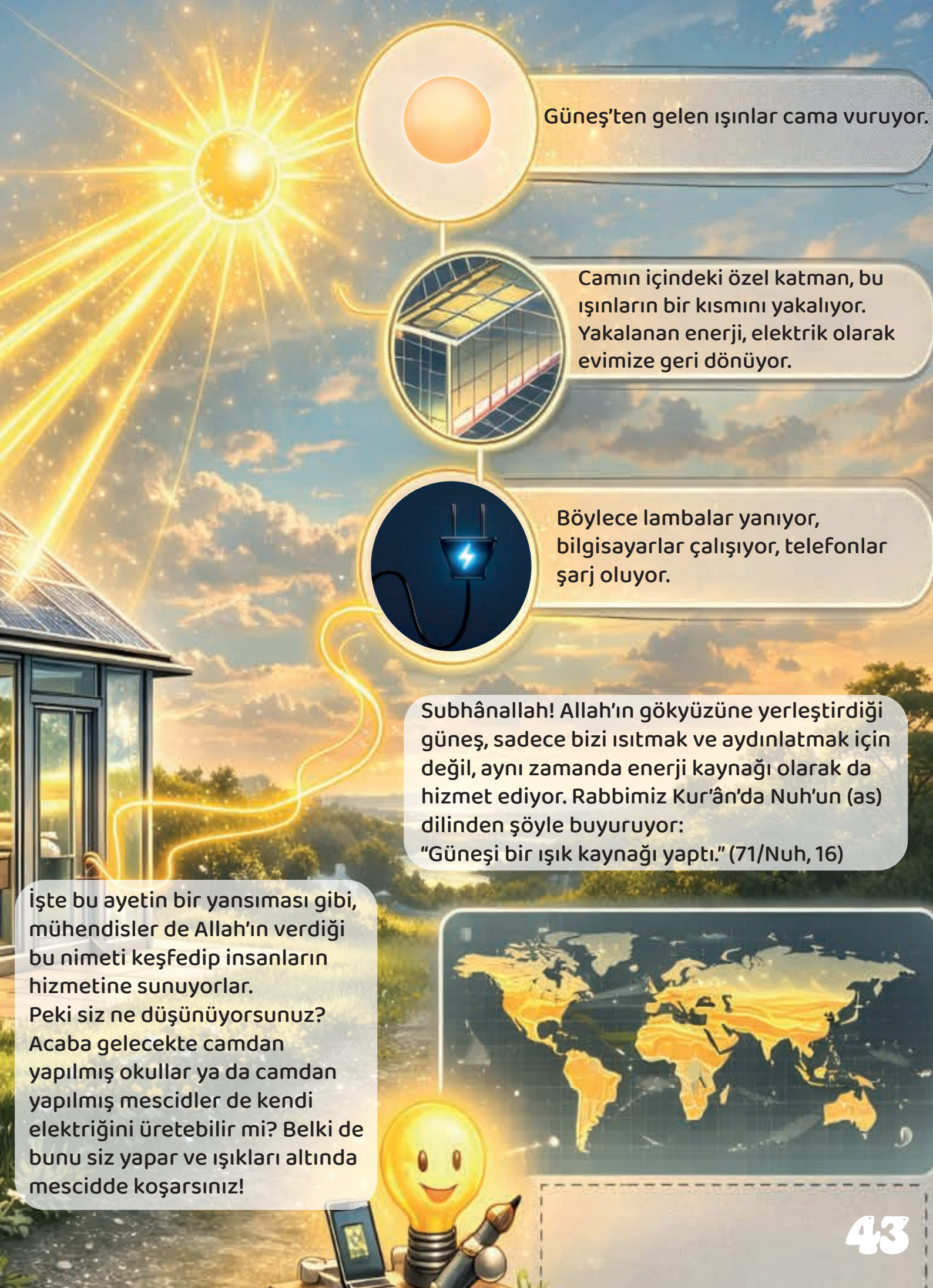
CAMDAN EVLER

Selamun Aleykum ve Rahmetullah Çocuklar!

Hayal edin: Evinizin pencereleri sadece dışarıyı göstermekle kalmıyor, aynı zamanda elektrik üretiyor! İşte bilim insanlarının geliştirdiği yeni teknoloji sayesinde bu mümkün: Camdan yapılmış güneş evleri!

Normalde güneş panelleri çatılara yerleştirilir. Ama bu özel camlar farklı... Çünkü hem ışığı içeri alıyor hem de görünmeyen ışınları yakalayıp elektriğe dönüştürüyor. Yani evimiz, pencereleriyle kendi elektriğini üretebiliyor!

Güneş'ten gelen ışınlar cama vuruyor.

Camın içindeki özel katman, bu ışınların bir kısmını yakalıyor. Yakalanan enerji, elektrik olarak evimize geri dönüyor.

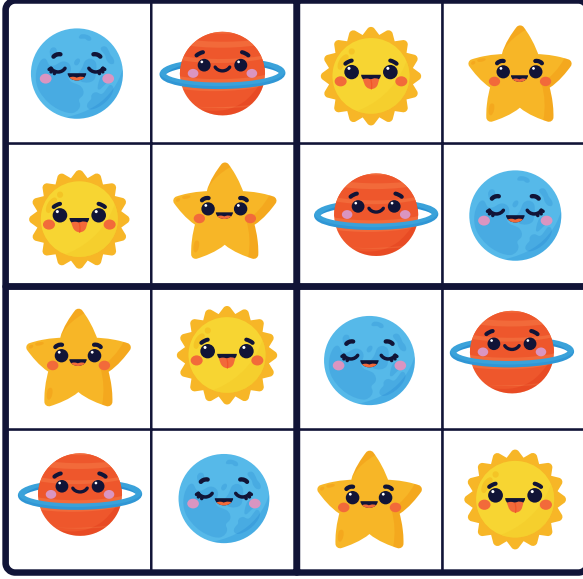
Böylece lambalar yanıyor, bilgisayarlar çalışıyor, telefonlar şarj oluyor.

Subhânallah! Allah'ın gökyüzüne yerleştirdiği güneş, sadece bizi ısıtmak ve aydınlatmak için değil, aynı zamanda enerji kaynağı olarak da hizmet ediyor. Rabbimiz Kur'ân'da Nuh'un (as) dilinden şöyle buyuruyor:
"Güneşi bir ışık kaynağı yaptı." (71/Nuh, 16)

İşte bu ayetin bir yansıması gibi, mühendisler de Allah'ın verdiği bu nimeti keşfedip insanların hizmetine sunuyorlar. Peki siz ne düşünüyorsunuz? Acaba gelecekte camdan yapılmış okullar ya da camdan yapılmış mescidler de kendi elektriğini üretebilir mi? Belki de bunu siz yapar ve ışıkları altında mescidde koşarsınız!

STICKERLA SUBOKU

Ekteki stickerlarla su dokuyu doldurabilir misin?

Sinek Kuşu Bilgi Bulmacası

Aşağıdaki soruların cevaplarını bul ve boşluklara yerleştir! Bakalım beni ne kadar iyi tanıdın?

Sorular

- 1)Kanat Sesi: Sinek kuşu kanatlarını o kadar hızlı çırpar ki, kulağa birvızıltı..... sesi gibi gelir. (6 Harf)
- 2)Geri Vites: Kuşlar dünyasında sadece o,geriye..... doğru uçabilir. (6 Harf)
- 3)En Sevdiği Yemek: Çiçeklerin derinliklerinde bulunan tatlı özsu:nektar..... (6 Harf)
- 4)Yumurta Boyutu: Yuvasındaki minicik yumurtalar birbezelye..... tanesi kadardır. (7 Harf)
- 5)Doğa Görevi: Çiçekten çiçeğe taşıdığı, bitkilerin çoğalmasını sağlayan sarı tozlar.....polen..... (5 Harf)

YENİ EKLENEN
HİDAYET KISSALARI
İÇERİKLERİMİZİ
İZLEDİNİZ Mİ?

Hidayet Kissaları oynatma listemize erişmek için **QR kodu** okutabilirsiniz.

ABONELİK İÇİN

tevhiddergisi@gmail.com

www.tevhiddergisi.org

+90 545 762 15 15

tevhidcocukdergisiresmii

TevhidCocukDergs